

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 787/2014
18.09.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ф.Ј., због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Р.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К. 127/13 од 27.09.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5501/13 од 13.02.2014. године, у седници већа одржаној 18.09.2014. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости окривљеног Ф.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К. 127/13 од 27.09.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5501/13 од 13.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К. 127/13 од 27.09.2013. године, окривљени Ф.Ј. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци у стицају са кривичним делом изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од десет месеци, те је обавезан да суду у смислу члана 193. став 3. ЗКП плати на име судског паушала износ од 8.000,00 динара, те на име трошкова кривичног поступка износ од 24.500,00 динара у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5501/13 од 13.02.2014. године, одбијена је, као неоснована, заједничка жалба окривљеног Ф.Ј. и његовог браниоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару К. 121/13 од 27.09.2013. године.

Бранилац окривљеног Ф.Ј., адвокат Р.М., на основу члана 483. став 1. и 3. и члана 482. ЗКП, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. и тачка 3. ЗКП, с предлогом да Врховни касациони суд утврди да је поднети захтев основан те да побијане правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно претресање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљеног, уз примену члана 604. ЗКП („Службени гласник РС“ број 72/2011) нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ф.Ј., адвоката Р.М. наводи да су правноснажне пресуде донете уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а, јер се заснивају на незаконитим доказима односно записницима о препознавању лица МУП-а РС ПУ Нови Пазар Ку. 935/12 од 10.09.2012. године. Бранилац окривљеног Ф.Ј. наводи да оштећени Ј.Б. и оштећени А.М. приликом препознавања лица пред ПУ Нови Пазар, пре извршеног препознавања нису описали изглед лица које је извршилац предметног кривичног дела, односно нису се изјаснили о изгледу осумњиченог „пуцача“, већ је одмах од њих захтевано да се изјасне да ли међу петорицом предочених мушкараца препознају лице које је на њих пуцало. Према ставу браниоца, исти записници су као незаконити доказ морали бити издвојени из списка предмета, а како то није учињено, побијане пресуде се заснивају на наведеним записницима као недозвољеним доказима.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе оцењује као неосноване јер су радње препознавања лица и сачињавања записника о препознавању лица извршене у складу са одредбом члана 104. ЗКП-а, пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС ПУ у Новом Пазару који су овлашћени за предузимање истих радњи, у присуству Вишег јавног тужиоца Нурије Рожајца, те јер су записници потписани од стране присутних лица без изнетих примедби. Како препознавање лица није доказ, већ само мера за утврђивање веродостојности исказа сведока, који је доказ, у конкретном случају исказа сведока оштећених Ј.Б. и А.М., а с обзиром на то да правноснажне пресуде нису засноване само на исказима ових сведока, већ и на другим доказима који су појединачно наведени и оцењени у првостепеној пресуди, то су наводи у захтеву браниоца окривљеног Ф.Ј. оцењени као неосновани.

Дакле, Врховни касациони суд налази да правноснажне пресуде нису донете уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2.

тачка 1. ЗКП, односно да се не заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати.

Поред тога, у захтеву браниоца окривљеног Ф.Ј. се правноснажне пресуде побијају и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП, но како ова повреда није предвиђена, чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, Врховни касациони суд о истој није одлучивао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.